

ΕΤΟΣ 56ον

28 Δεκεμβρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (2900)

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ: Ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΝΙΚΗΤΗΣ

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή περιγράφει τή φυγή τοῦ νήπιου Ἰησοῦ στήν Αἴγυπτο, τή σφαγή τῶν νηπίων ἀπό τόν Ἡρώδη καί τήν ἐπάνοδο τοῦ Ἰησοῦ στήν πόλη τῆς Ναζαρέτ. Οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ἡ ἱστορία τοῦ Θεανθρώπου εἶναι τραγική ἀπό τίς πρώτες μέρες Του. Τραγικότερη ὅμως εἶναι ἡ κατάσταση τοῦ περιούσιου λαοῦ, πού καταδιώκει τόν Σωτήρα Του. Ὁ Θεός ὅμως παρεμβαίνει, κατευθύνοντας τά βήματα τοῦ Ἰωσήφ. Αὐτό ὅμως ἐλαφρύνει τήν ἀνθρώπινη εὐθύνη; Ὁχι βέβαια.

Στή θέση τοῦ Ἰωσήφ ὁ κάθε πνευματικός ἄνθρωπος

Τό ξεκίνημα τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου στή γῆ μᾶς διδάσκει πολλὰ. Ὅτι ἀπό τήν ἀρχή πρέπει νά περιμένουμε πειρασμούς καί ἐπιβουλές. Τί σημαίνει αὐτό; Ἀπλοῦστατα, ὅταν κάποιος ἀξιωθεῖ νά ἀναλάβει κάποια πνευματική διακονία, ἄς ἀναμένει συμφορές καί κινδύνους. Ἀλλὰ νά μὴν ταραθεῖ βέβαια. Νά τὰ δεχθεῖ ὅλα μέ γενναιοῦτητα, γνωρίζοντας πῶς αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ ἀκολουθία τῆς πνευματικῆς ζωῆς, πού ἔχει δεμένους τοὺς πειρασμούς μαζί της. Καί ὁ πνευματικός ἄνθρωπος μοιάζει στήν περίπτωση αὐτὴ μέ τόν δίκαιο Ἰωσήφ: Πιστεύει στόν Θεό, ὑπακούει καί ὑπομένει μέ χαρὰ ὅλους τοὺς πειρασμούς. Γιατί αὐτοὶ οἱ «ῥαῖοι» πειρασμοὶ ὑφαίνουν τόν βίο τῶν δικαίων.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἤλκει πῶς οἱ πειρασμοὶ δέν κρίνονται μέ τή δύναμη τοῦ σώματος, ἀλλὰ μέ τή διάθεση τῆς ψυχῆς. Γι' αὐτό δέν εἶναι τόσο ἡλαμπρός ὁ οὐρανός μέ τίς μαγευτικές ἀνταύγειες καί ἀποχρώσεις του, ὅσο οἱ ψυχές τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων πού ὑπομένουν τοὺς πειρασμούς καί μέ τή χάρη τοῦ Κυρίου τους τοὺς μεταβάλλουν σέ χαρὰ καί σέ πνευματικά βιώματα. Ὁ δρόμος πρὸς τήν ἀγιότητα δέν ἐμποδίζεται ἀπό κανέναν πειρασμό ἢ ἀνθρώπινο ἐμπόδιο. Γιατί τότε δέν εἴμαστε μόνοι, ἔχουμε μέσα μας καί γύρω μας τόν Θεό, πού ἀνοίγει τή μεγάλη ὁδὸ τῆς Θεογνωσίας. Τήν ὁδὸ πού ὁδηγεῖ στήν ὠραία Πύλη τοῦ Παραδείσου.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. β' 13-23)

Ὁ πρῶτος διωγμός τοῦ Ἰησοῦ

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ Παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνέιλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρος πολλός, Ῥαχὴλ κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσὶ. Τελετήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐλθὼν κατοίκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Στὴ θέση τοῦ Ἡρώδη ὁ κάθε ἄδικος

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἐρμηνεύοντας τὴν ὀργὴν τοῦ Ἡρώδη ἐξαιτίας τοῦ ἐμπαιγμοῦ τῶν Μάγων, λέγει πῶς ὅταν μιά ψυχὴ εἶναι ἀχάριστη καὶ ἀθεράπευτη, δέν ὑποχωρεῖ σέ τίποτα καὶ κυρίως δέν παραδέχεται ὅτι ἐπιδιώκει ἀκατόρθωτα πράγματα. Οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ἀπορρίψουν τὴν πίστη καὶ βγάλουν ἀπὸ τίς ψυχές τους τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ, ὄχι μόνο τοῖσι μὴν, ἀλλὰ καὶ πράττουν τὰ πάντα. Θηρίο ἀνήμερο γίνεται ὁ ἄνθρωπος χωρὶς Θεοῦ, γι' αὐτὸ ἀήμιμον στὸν κόσμο ἂν πέσει στὰ χέρια ἀνθρώπων χωρὶς Θεοῦ.

Ἀφοῦ ὁ Ἡρώδης ἐνεργούσε ἄδικα, γιατί τὸ ἐπέτρεψε ὁ Θεός; Στὴν Παλαιὰ Διαθήκην υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ Ἰσραήλ, τὴ θέση τοῦ ὁποῦ παίρνει τώρα ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ὁ περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ σέ τελικὴ ἀνάληψη περιορίζεται τώρα σέ ἓνα καὶ μοναδικὸ πρόσωπο, τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό θὰ γεννηθεῖ ὁ νέος λαὸς τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖο θὰ ἐξαγάγει ὁ Θεός ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, κατὰ τὴν προφητεία τοῦ Ὡσηέ πού βρῖσκει τώρα τὸ πλῆρες νόημά της. Ἐπέτρεψε ὁ Θεός, γιατί τὸ σχέδιο τῆς θείας Οἰκονομίας δέν ματαιώνεται ποτέ.

Ὅταν ὁ δίκαιος ἀδικεῖται, γιατί τὸ ἐπιτρέπει ὁ Θεός; Θὰ ἀπαντήσει ὁ χρυσορρήμων Ἰωάννης: «Ὅ,τι κι ἂν πάθουμε ἄδικα ἀπὸ κάποιον, ὁ Θεός μᾶς λογαριάζει τὴν ἀδικία αὐτὴ ἢ γιὰ νὰ μᾶς χαρίσει ἁμαρτήματα ἢ γιὰ νὰ μᾶς ἀνταπο-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὅταν ἀνεχώρησαν οἱ Μάγοι, ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται εἰς τὸν Ἰωσήφ εἰς ὄνειρον καὶ τοῦ λέγει, «Σὴκω, πάρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ φύγε εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ μείνε ἐκεῖ, ἕως ὅτου σοῦ πῶ, διότι ὁ Ἡρώδης σκοπεύει νὰ ἀναζητήσῃ τὸ παιδί διὰ νὰ τὸ σκοτώσῃ». Ὅταν ὁ Ἰωσήφ ἐξύπνησε, ἐπῆρε νύχτα τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἡρώδου, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο πού ἐλέχθη ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ τοῦ προφήτου, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε ὁ Ἡρώδης, ἐπειδὴ εἶδε ὅτι ἐξαπατήθηκε ἀπὸ τοὺς μάγους, ἐθύμωσε πάρα πολὺ καὶ ἔστειλε καὶ ἐσκότωσε ὅλα τὰ παιδιά εἰς τὴν Βηθλεέμ καὶ εἰς ὅλα τὰ περὶχωρὰ τῆς ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κάτω, σύμφωνα πρὸς τὸν χρόνον, τὸν ὁποῖον ἐξακρίβωσε ἀπὸ τοὺς μάγους. Τότε ἐκπληρώθηκε ἐκεῖνο πού ἐλέχθη διὰ τοῦ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, Φωνὴ ἀκούσθηκε εἰς τὴν Ραμὰ, θρῆνος, κλάμα καὶ μεγάλος ὄδυρμος. Ἦτο ἡ Ραχὴλ πού ἔκλαιε τὰ παιδιά τῆς καὶ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διότι δὲν ὑπάρχουν πλέον. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἡρώδου, ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται, εἰς ὄνειρον, εἰς τὸν Ἰωσήφ, ὅταν ἦτο εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τοῦ λέγει, «Σὴκω, πάρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ πήγαινε εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἔχουν πεθάνει ἐκεῖνοι, πού ἐζητοῦσαν τὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ». Αὐτὸς δὲ ὅταν ἐξύπνησε, ἐπῆρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπειδὴ ὅμως ἄκουσε ὅτι ὁ Ἀρχέλαος εἶναι βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ πατέρα του Ἡρώδου, ἐφοβήθηκε νὰ μεταβῇ ἐκεῖ. Εἰς ὄνειρον καθωδηγήθηκε ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ ἔφυγε εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ὅταν ἔφθασε, ἔμεινε εἰς πόλιν, πού ὠνομάζετο Ναζαρέτ, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλέχθη ἀπὸ τοὺς προφῆτας, ὅτι δηλαδὴ θὰ ὀνομασθῇ Ναζωραῖος.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

δώσει μισθό». Δηλαδή, γιὰ ὅλες τὶς ἀδικίες πού ὑπομένουμε ἢ ἀμαρτήματα σβήνουμε ἢ λαμπρότερα στεφάνια κερδίζουμε, ἂν δὲν ἔχουμε ἀμαρτήματα. Γι' αὐτὸ στὸν Θεό δὲν θέτουμε ποτέ ἐρωτήματα τέτοιου εἶδους, ἅμα ἡ πίστη μας θέλουμε νὰ εἶναι ἀβραμιαία ἀφενός, καὶ ἀφετέρου νὰ ἔχουμε τὸ προνόμιο νὰ ὑπηρετοῦμε ἐνεργῶς τὶς βουλές τοῦ Θεοῦ.

Στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ὁ κάθε ἀδικημένος

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς στὸ ξεκίνημά Του κυνηγήθηκε καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὸν τόπο Του ἐξαιτίας τῆς φονικῆς μανίας τοῦ Ἡρώδου. Ἐφυγε Ἐκεῖνος, πού θὰ ἔσωζε τὸν λαό Του κατὰ τὴν προσταγὴ τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὸν Ἰωσήφ. Τί σημαίνει αὐτὸ γιὰ μᾶς; Νὰ μὴν ἀγωνιοῦμε ποτέ, ὅταν, ὅσα γίνονται σέ μᾶς, εἶναι ἀντίθετα ἀπὸ ἐκεῖνα πού περιμένουμε. Ὁ Θεός, πολλὰς φορές, συνηθίζει νὰ ἐκπληρώνει τὰ σχέδιά Του μὲ τὰ ἀντίθετα, δίνοντάς μας ἔτσι μέγιστη ἀπόδειξη τῆς δυνάμεώς Του. Καὶ μὴ ἠησημονοῦμε ποτέ τὸ «ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος», δηλαδή στὸν Θεό ἀνῆκει ἡ ἐκδίκηση, ἐκεῖνος θὰ ἀνταποδώσει (Ἐβρ. 10,30).

28 Δεκεμβρίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ
«Ίωσήφ τοῦ μνήτορος, Δαβίδ τοῦ προφητάνακτος καί Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου».
Τῶν ἁγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων μαρτύρων (†302), Γλυκερίου μάρτυρος.
Ἦχος: γ´ – Ἐωθινόν: ζ´ – Ἀπόστολος: Γαλ. α´ 11-19 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β´ 13-23.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Ἰανουαρίου, Πρό τῶν Φώτων.
Ἀπόστολος: Β´ Τιμ. δ´ 5-8 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. α´ 1-8.

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός μέ τήν ἐνανθρώπησή Του καί μέ ὅλα τά ὑπόλοιπα γεγονότα τῆς θείας Οἰκονομίας «ἐξῆλθε νικῶν καί ἵνα νικήσῃ», δηλαδή Τοῦ δόθηκε στεφάνι νίκης, καί νικητής ἔφυγε γιά νέες νίκες. Καί μία ἀπ' αὐτές, ἡ οὐσιαστικότερη, θά εἶναι αὐτή κατά τήν ὁποία ὁ Θεός θά σκηνώσῃ μαζί μέ τοὺς ἀνθρώπους γιά πάντα καί θά διώξῃ κάθε δάκρυ ἀπό τά μάτια τους (Ἄποκ. 21,3-4). «Ἦ, Κύριε, ἐλήθῃω ἡ βασιλεία Σου». Ἀμήν.

† Α. Χ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί, μέ τή χάρη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡ Ἀποστολική Διακονία ἀποφάσισε νά προχωρήσῃ σ' ἓνα πολύ σημαντικό βῆμα γιά τό παρόν καί τό μέλλον τῆς· στήν ἀγορά, ΝΕΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟ τῆς, μέ δάνειο 2.850.000 εὐρώ, στό Κρουονέρι Ἀττικῆς, ὥστε νά μπορέσῃ νά ἐνισχύσῃ περισσότερο τό ἐκδοτικό, κατηχητικό, μορφωτικό καί ἱεραποστολικό ἔργο τῆς.

Ἐκινήσαμε αὐτό τόν ἀγώνα κάνοντας τόν σταυρό μας καί ἐπικαλούμενοι τή χάρη τοῦ παναγίου Θεοῦ. Καί ἐπειδή γνωρίζουμε τήν εὐαισθησία καί τήν ἀγάπη σας, παρακαλοῦμε νά ἐνισχύσετε αὐτή τή δυσβάσταχτη προσπάθεια, συμπαριστάμενοι στό ἀθόρυβο, ταπεινό καί πολύπλευρο ἔργο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Μπορεῖτε νά ἀποστείλετε τή χρηματική σας ἐνίσχυση διά ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ὅσο μικρή ἢ μεγάλη κι ἂν εἶναι, στή διεύθυνση: Ἀποστολική Διακονία, ὁδός Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα, ἢ νά τήν καταθέσετε στό λογαριασμό 146/54603365 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 210 - 7272323.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπεριοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἓνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr